

**Ændringsforslag  
til  
Forslag til lov om epidemier m.v. (epidemiloven)  
(L 134)**

Af sundhedsministeren, tiltrådt af (...):

Til § 68

1) Før nr. 1 indsættes som nye numre:

»01. I § 157 a, stk. 6, 2. pkt., og stk. 11, 1. pkt., ændres »det danske børnevaccinationsprogram, eller som tilbydes et barn« til: »de danske vaccinationsprogrammer, eller som tilbydes personer«.

02. Efter § 158 a indsættes i *kapitel 43* som ny paragraf:

»§ 158 b. Personer, der ikke har bopæl her i landet, kan under midlertidigt ophold gives adgang til vaccinationsydelser mod smitsomme sygdomme. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke vaccinationer der er omfattet, herunder om,  
1) hvilke sygdomme der skal tilbydes vaccination mod,  
2) hvilke persongrupper der skal tilbydes vaccination på hvilke vilkår, og  
3) hvordan tilbud om vaccination gives.««

[01: Forbedret tilslutning til vaccinationsprogrammer. 02: Indsættelse af ny paragraf om adgang til vaccination for personer uden bopæl i Danmark.]

*Bemærkninger*

*Til nr. 1*

For så vidt angår det foreslåede *nr. 01* kan det bemærkes, at det følger af sundhedslovens § 157 a, stk. 6, 2. pkt., at Statens Serum Institut har adgang til oplysninger i Det Danske Vaccinationsregister med henblik på at udsende påmindelser om vaccination med vacciner, der indgår i det danske børnevaccinationsprogram, eller som tilbydes et barn ved individuelt behov.

Det følger af sundhedslovens § 157 a, stk. 11, 1. pkt., at sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om Statens Serum Instituts adgang efter stk. 6 til oplysninger i registeret

med henblik på at udsende påmindelser om vaccination med vacciner, der indgår i det danske børnevaccinationsprogram, eller som tilbydes et barn ved individuelt behov.

Sundhedslovens § 157 a, stk. 6, 2. pkt., og stk. 11, 1. pkt., giver således alene mulighed for, at Statens Serum Institut kan anvende Det Danske Vaccinationsregister til at sende påmindelser ud vedrørende vacciner, der indgår i det danske børnevaccinationsprogram, eller som tilbydes et barn ved individuelt behov. Bestemmelserne giver derimod ikke hjemmel til at anvende registeret til at udsende påmindelser om andre vaccinationer, herunder covid-19-vaccination.

Det foreslås, at der i lovforslagets § 68 før nr. 1 indsættes to nye numre, hvor det i nr. 01 foreslås, at »det danske børnevaccinationsprogram, eller som tilbydes et barn« ændres til: »de danske vaccinationsprogrammer, eller som tilbydes personer« i sundhedslovens § 157 a, stk. 6, 2. pkt., og i stk. 11, 1. pkt.

Det betyder for det *første*, at Statens Serum Institut – ud over den gældende adgang til oplysninger i Det Danske Vaccinationsregister med henblik på at udsende påmindelser om børns vaccinationer – vil få adgang til oplysninger i Det Danske Vaccinationsregister med henblik på at udsende påmindelser om vaccinationer, der indgår i danske vaccinationsprogrammer, eller som tilbydes personer ved individuelt behov, f.eks. om vaccinationer mod influenza, pneumokokker og covid-19.

Statens Serum Institut vil således kunne få adgang til oplysninger i Det Danske Vaccinationsregister med henblik på at udsende påmindelser om vaccinationer til andre vaccinationsprogrammer end vaccinationer i børnevaccinationsprogrammet, herunder vaccinationsprogrammer målrettet personer over 18 år og programmer, som eventuelt indføres i fremtiden. Endvidere vil Statens Serum Institut efter bestemmelsen – hvis der måtte opstå behov herfor – kunne få adgang til oplysninger i registeret med henblik på at udsende påmindelser om vaccinationer, der som led i andre vaccinationsprogrammer end børnevaccinationsprogrammet tilbydes efter individuelt behov.

Det betyder for det *andet*, at sundhedsministeren – ud over at fastsætte regler om Statens Serum Instituts adgang til oplysninger i Det Danske Vaccinationsregister med henblik på udsendelse af påmindelser om vaccinationer i børnevaccinationsprogrammet og vaccinationer, som tilbydes et barn efter individuelt behov – også vil kunne fastsætte regler om Statens Serum Instituts adgang til oplysninger i Det Danske Vaccinationsregister med henblik på udsendelse af påmindelser om vaccinationer, som tilbydes voksne personer over 18 år som led i de danske vaccinationsprogrammer.

Sundhedsministeren vil desuden i medfør af det foreslåede *nr. 01* kunne fastsætte nærmere regler om, at påmindelserne – ligesom påmindelser om børnevaccinationer – vil blive udsendt via digital post suppleret af fysiske breve for personer, som er undtaget fra digital post. Hvis en vaccination skal gives ad flere omgange, vil borgeren modtage invitation til begge vaccinationer.

Den udvidede hjemmel vil give Statens Serum Institut adgang til at udsende påmindelser, når det er ved at være tid til en vaccination, herunder invitation til vaccination, samt påmindelser om glemte vaccinationer.

Formålet med udsendelse af påmindelser, herunder invitation til vaccination, er at øge tilslutningen til vaccinationsprogrammerne og dermed minimere sygelighed og øge immuniteten i befolkningen. Flokimmunitet indtræffer, når så mange personer i en befolkning er blevet immune mod en given smitsom sygdom, at sygdommen

ikke længere er i stand til at sprede sig i samfundet. Det sikrer en høj grad af beskyttelse mod den pågældende smitsomme sygdom, herunder også af personer, som ikke har mulighed for at blive vaccineret, fordi de f.eks. er allergiske eller er svækket af anden sygdom. På den baggrund er målet at nå 75 pct. tilslutning til både pneumokokvaccination og influenzavaccination, mens målet for vaccination mod Coronavirussygdom 2019 (covid-19) ifølge Sundhedsstyrelsen ligger på 70-80 pct. for de forskellige alders- og risikogrupper, som tilbydes vaccinen.

Det bemærkes, at for at kunne udsende påmindelser, herunder invitationer til vaccination, til de relevante personer vil det være nødvendigt for Statens Serum Institut at få adgang til helbredsoplysninger for at kunne identificere de voksne personer under 65 år, som ud fra definerede risikofaktorer er omfattet af vaccinationsprogrammerne for hhv. influenza- og pneumokokvaccinationer, samt de voksne personer, som er omfattet af vaccinationsprogrammet for covid-19 eller eventuelle andre fremtidige vaccinationsprogrammer.

Baggrunden for det foreslåede nr. 01 er, at Sundhedsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at der etableres en bredere hjemmel til at kunne anvende Det Danske Vaccinationsregister til – udover at kunne sende påmindelser om børnevaccinationer – også at kunne udsende påmindelser om vaccinationer til voksne omfattet af de danske vaccinationsprogrammer.

Påmindelser om covid-19-vacciner til personer over 18 år udsendes i dag med hjemmel i bekendtgørelse nr. 2084 af 19. december 2020 om Statens Serum Instituts adgang til oplysninger i Det Danske Vaccinationsregister med henblik på at udsende invitationer og påmindelser om vaccination, når det er nødvendigt for at forebygge og inddæmme udbredelse af Coronavirussygdom 2019 (covid-19).

Bekendtgørelse nr. 2084 af 19. december 2020 er fastsat i medfør af § 12 d, stk. 3, nr. 1, i epidemiloven, hvoraf det følger, at vedkommende minister efter forhandling med sundhedsministeren kan fastsætte regler om fravigelse af forpligtelser for det offentlige og privates rettigheder over for det offentlige fastsat i anden lovgivning, i medfør af anden lovgivning eller i afgørelser truffet af det offentlige i medfør af anden lovgivning, hvor fravigelse er nødvendig for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig sygdom her i landet. Sundhedsministeren kan også selv udstede regler i medfør af bestemmelsen.

Det bemærkes, at der i bekendtgørelse nr. 1615 af 18. december 2018 om adgang til og registrering m.v. af lægemiddel- og vaccinationsoplysninger er fastsat nærmere regler om, hvilke oplysninger der registreres i Det Danske Vaccinationsregister. Det er således fastsat i bekendtgørelsens § 4, nr. 1, at vaccinationsregistret indeholder stamoplysninger om borgeren (personnummer, navn, adresse, sikringsgruppe og valgt praktiserende læge). Af bekendtgørelsens § 4, nr. 8, fremgår det, at registret desuden indeholder oplysninger om indgivne vaccinationer, herunder vaccins batch-nummer og tilknyttede vaccinationsforløb og -programmer. Det er endvidere fastsat i bekendtgørelsens § 4, nr. 3, at registret skal indeholde oplysninger, der entydigt identificerer sundhedspersoner m.v. ved navn, ansættelsessted/organisation og autorisations-ID, som enten har haft adgang til vaccinationsoplysninger, indberettet oplysninger, udstedt en elektronisk recept eller foretaget ekspedition af en recept. Det er med det foreslåede nr. 01 ikke hensigten at ændre på, hvilke oplysninger der registreres i Det Danske Vaccinationsregister.

Det bemærkes endvidere, at der med det foreslåede nr. 01 hverken tilsigtes begrænsninger i Statens Serum Instituts gældende pligt til at føre log eller

borgerens ret til indsigt heri. Det fremgår således af § 13 i bekendtgørelse om adgang til og registrering m.v. af lægemiddel- og vaccinationsoplysninger, at Statens Serum Institut stiller en log til rådighed for borgere samt for autoriserede sundhedspersoner, der kan delegere adgang til lægemiddel- og vaccinationsoplysninger. Dette indebærer bl.a., at borgeren i denne log har indsigt i, hvilke sundhedspersoner m.v. som har haft adgang til og evt. indberettet vaccinationsoplysninger om borgeren. Tilsvarende er der med visse undtagelser adgang til at se log for de personer, som borgeren måtte være forældremyndighedsindehaver eller værge for.

Det er Sundhedsministeriets opfattelse, at det foreslåede nr. 01 kan vedtages inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. artikel 6, stk. 2 og 3, sammenholdt med artikel 9, stk. 2, litra h, jf. artikel 9, stk. 3 og artikel 9, stk. 2, litra i. Det bemærkes i den forbindelse, at ansatte i Statens Serum Institut er underlagt en lovbestemt tavshedspligt. Det bemærkes endvidere, at borgere i medfør af bekendtgørelse nr. 1615 af 18. december 2018 om adgang til og registrering m.v. af lægemiddel- og vaccinationsoplysninger har indsigt i oplysninger om, hvem der har haft adgang til og evt. indberettet vaccinationsoplysninger om borgeren. Tilsvarende er der med visse undtagelser mulighed for at se log for de personer, som borgeren måtte være forældremyndighedsindehaver eller værge for.

Det følger endvidere af databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, at offentlige myndigheder kan behandle oplysninger om personnummer med henblik på en entydig identifikation eller som journalnummer. Statens Serum Institut kan således med hjemmel i sundhedslovens § 222 og gældende databeskyttelsesret med henblik på at forebygge smitsomme sygdomme fremsende påmindelse om vaccination efter sundhedslovens § 157 a, stk. 6 og 11, og behandle personoplysninger i den forbindelse, herunder oplysninger om borgernes cpr-numre. Endvidere kan Sundhedsdatastyrelsen med hjemmel i sundhedslovens § 220 a videregive cpr-udtræk til Statens Serum Institut til brug herfor.

Det bemærkes, at det foreslåede nr. 01 forudsætter, at der som led i finansieringen af indsatsen mod covid-19 afsættes midler til den nødvendige tekniske ændring af påmindelsessystemet samt til udsendelse af påmindelserne via digital post suppleret af fysisk breve for personer, som er undtaget fra digital post. Det foreslåede nr. 01 vurderes hverken at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet eller borgerne.

For så vidt angår det foreslåede nr. 02 kan det bemærkes, at i henhold til bekendtgørelse nr. 2293 af 30. december 2020 om gratis vaccination mod covid-19 tilbydes gratis vaccination til alle personer, der har bopæl her i landet eller ret til vaccinationsydelse under ophold i Danmark i medfør af EU-retten eller internationale aftaler.

Med denne del af ændringsforslaget foreslås det at tilvejebringe hjemmel til, at også personer uden bopæl her i landet eller ret til vaccinationsydelse i medfør af EU-retten eller internationale aftaler kan få adgang til vaccination mod smitsomme sygdomme, f.eks. Coronavirussygdom 2019 (covid-19). Det er f.eks. visse diplomater, personer fra Færøerne og Grønland, hjemløse, uregistrerede migranter m.v., som ikke har adgang hertil i medfør af anden lovgivning. Der er hovedsageligt tale om personer, som opholder sig her i landet i længere tid, uden at blive folkeregistrerede i det Centrale Personregister (CPR), og som heller ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter benævnt EU-forordningen), Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (2019/C 384 I/01)

(herefter benævnt Brexit-udtrædelsesaftalen) og Nordisk Konvention om Social Sikring.

Udgangspunktet i sundhedsloven er, at personer, der har bopæl i Danmark, har ret til sundhedslovens ydelser, jf. sundhedslovens § 7, stk. 1. Ved bopæl forstås i sundhedslovens forstand folkeregistrering i CPR, jf. sundhedslovens § 7, stk. 2. Det gælder også adgangen til de offentlige vaccinationsprogrammer efter sundhedslovens § 158.

Personer, der ikke har bopæl i Danmark, har under midlertidigt ophold ret til sygehusbehandling efter reglerne i sundhedslovens § 80, jf. sundhedslovens § 8, stk. 1, medmindre yderligere rettigheder følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter benævnt EU-forordningen). Det betyder, at disse personer ikke har adgang til de offentlige vaccinationsprogrammer efter sundhedslovens § 158.

Efter sundhedslovens § 80, stk. 1, yder regionen akut sygehusbehandling til personer, som ikke har bopæl her i landet, men som midlertidigt opholder sig i regionen, ved sit eller ved andre regioners sygehusvæsen (herefter benævnt akut sygehusbehandling). Akut sygehusbehandling gives i tilfælde af ulykke, pludseligt opstået sygdom og fødsel eller forværring af kronisk sygdom m.v., jf. § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 657 af 28. juni 2019 om sygehusbehandling. Herudover yder regionen efter sundhedslovens § 80, stk. 2, behandling til disse personer, når det under de foreliggende omstændigheder ikke skønnes rimeligt at henvise personen til behandling i hjemlandet, herunder Færøerne og Grønland, eller personen ikke tåler at blive flyttet til et sygehus i hjemlandet (herefter benævnt fortsat sygehusbehandling).

Personer fra Færøerne og Grønland har ret til vederlagsfri akut sygehusbehandling under midlertidigt ophold i Danmark, jf. sundhedslovens §§ 8, 80 og 81, stk. 1. Efter sundhedslovens § 8, stk. 2, kan sundhedsministeren fastsætte regler herom samt om, at lovens ydelser helt eller delvist skal tilkomme personer, der ikke har bopæl i landet. Denne bemyndigelse er bl.a. udmøntet i bekendtgørelse nr. 565 af 29. april 2015 om ydelser i praksissektoren m.v. til personer med bopæl på Færøerne eller i Grønland under midlertidigt ophold her i landet. Heraf fremgår, at personer, der har bopæl på Færøerne eller i Grønland, under midlertidigt ophold her i landet i tilfælde af pludseligt opstået eller forværret sygdom, ulykkestilfælde og lignende, har ret til praksissektorens ydelser, tilskud til lægemidler, tilskud til ernæringspræparater, befordringsgodtgørelse og tolkebistand. De nævnte ydelser gives på samme vilkår som for herboende gruppe 1-sikrede borgere. Personer med bopæl på Færøerne eller i Grønland, der opholder sig her i landet på skoleophold eller i uddannelsesmæssigt øjemed, har ret til sygehusbehandling m.v. på samme vilkår, som gælder for personer med bopæl her i landet, jf. bekendtgørelse nr. 293 af 27. marts 2017 om ret til sygehusbehandling m.v.

Efter sundhedslovens § 10 fastsætter sundhedsministeren nærmere regler om, i hvilket omfang lovens ydelser tilkommer bl.a. udenlandske statsborgere, der er beskæftiget her i landet af en udenlandsk stat eller en international organisation og deres familiemedlemmer. Denne bemyndigelse er udmøntet i bekendtgørelse nr. 279 af 20. marts 2017 om adgang til ydelser efter sundhedsloven for udenlandske statsborgere, der er beskæftiget her i landet af en udenlandsk stat eller en international organisation. Heraf fremgår, at udenlandske statsborgere, der er beskæftiget her i landet af en udenlandsk stat eller en international organisation, og som har fået opholdstilladelse fra Udenrigsministeriet, alene har ret til akut og fortsat sygehusbehandling. Reglerne gælder tilsvarende for medfølgende familiemedlemmer, der også har fået opholdstilladelse fra Udenrigsministeriet. Er disse personer fuldt skattepligtige til Danmark efter kildeskattelovens § 1, har de dog ret til alle sundhedslovens ydelser. Disse

personer kan også være berettigede til sundhedslovens ydelser efter EU-forordningen og internationale eller bilaterale aftaler.

EU-forordningen omfatter EU-, EØS- og schweiziske statsborgere, som er offentligt sygesikrede i et EU- eller EØS-land eller Schweiz, samt statsløse og flygtninge, som er bosat i et EU-, EØS-land eller Schweiz. På sygehjælpsområdet omfatter EU-forordningen endvidere medforsikrede familiemedlemmer. Disse personer har under et midlertidigt ophold i Danmark ret til den behandling, som bliver medicinsk nødvendig, idet der tages hensyn til opholdets længde og behandlingens karakter. Medicinsk nødvendig behandling, herunder vaccination, gives på samme vilkår som til personer med bopæl i Danmark. Denne ret dokumenteres ved et EU-sygesikringskort eller en erstatningsattest, som midlertidigt erstatter EU-sygesikringskortet. Refusion af udgifter til vaccination af personer, der er sygesikret til udgift for et andet land, som i medfør af EU-retten eller internationale aftaler overføres til det danske sundhedsvæsen og tilfalder den region, der har afholdt udgiften, jf. sundhedslovens § 264, stk. 1, og bekendtgørelse nr. 564 af 29. april 2015 om refusion af offentlige sundhedsydelser og udgifter til visse sociale ydelser i henhold til overenskomster med andre stater eller til EU-retten.

Brexit-udtrædelsesaftalen indebærer blandt andet, at EU-borgere i Storbritannien og britiske borgere i EU, som pr. 1. januar 2021 er omfattede af EU-retten, bevarer deres EU-retteligheder i medfør af EU-forordningen. Det betyder, at personer, der er omfattet af Brexit-udtrædelsesaftalen, under midlertidigt ophold i Danmark har ret til behandling, som i aftalen defineres som nødvendig behandling, herunder vaccination.

Tredjelandstatsborgere, der er bosat i et af de nordiske lande, er omfattet af EU-forordningen i medfør af Nordisk Konvention om Social Sikring. Tredjelandstatsborgere, der har bopæl i et andet nordisk land, har under midlertidigt ophold i Danmark således også ret til behandling, som efter konventionen defineres som nødvendig behandling, herunder vaccination.

Personer, som er dansk socialt sikrede, herunder sygesikrede, i medfør af EU-forordningen og Nordisk Konvention om Social Sikring, er f.eks. grænsearbejdere, der arbejder i Danmark og har bopæl i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, eller arbejdstagere, der er beskæftiget i Danmark, men udsendes til at udføre et arbejde i et andet land EU/EØS-lande eller Schweiz. Dansk sikrede uden bopæl her i landet har ret til alle sundhedslovens ydelser på samme vilkår som herboende. Denne ret dokumenteres ved et særligt sundhedskort.

Indsatte har efter § 45 i straffuldbyrdelsesloven og § 31 i bekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2019 om ophold i varetægt ret til lægebehandling og anden sundhedsmæssig bistand. Formålet med bestemmelserne er at sikre samme kvalitet i den sundhedsmæssige betjening, som tilkommer andre borgere. Indsatte fra 3. lande har imidlertid alene adgang til akut og fortsat sygehusbehandling i det offentlige, ligesom øvrige borgere fra 3. lande under ophold i DK. Denne gruppe af indsatte har dermed ikke ret til vaccination efter gældende regler.

Asylansøgere og udlændinge uden lovligt ophold får nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2. Det er kun de udlændinge, der er registreret af myndighederne og tilknyttet et indkvarteringssted, der i dag er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse. Det er derfor en forudsætning for at være omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelse, at udlændingens opholdssted er kendt af udlændingemyndighederne, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 3, nr. 3. De offentlige vaccinationsprogrammer

anses efter udlændingeloven vanligvis ikke som en nødvendig sundhedsmæssig ydelse for voksne asylansøgere og voksne udlændinge uden lovligt ophold, da der er tale om en forebyggende foranstaltning. Derimod tilbydes vaccinationer i det danske børnevaccinationsprogram til børn af asylansøgere og børn af udlændinge uden lovligt ophold, da det vurderes at være en forpligtelse i medfør af FN's børnekonvention.

Ifølge Sundhedsstyrelsen er vaccination i forbindelse med en pandemi ikke at sammenligne med vaccination i de etablerede vaccinationsprogrammer, idet styrelsen vurderer, at vaccination i særlige tilfælde, f.eks. under en pandemi, kan anses for at være medicinsk nødvendig. Vaccination udgør her en afgørende modforanstaltning og et væsentligt forebyggende tiltag.

Det er i den forbindelse Sundhedsstyrelsens vurdering, at vaccination mod covid-19 indgår som den vigtigste modforanstaltning i den igangværende pandemi, og at vaccinationen dermed er en nødvendig sundhedsmæssig ydelse, som bør tilbydes persongrupper i Danmark, der ikke har adgang til vaccination efter gældende lovgivning, herunder asylansøgere og udlændinge uden lovligt ophold i Danmark.

Sundhedsstyrelsen vurderer endvidere, at de pågældende grupper under en aktuel pandemi bør tilbydes vaccination i samme rækkefølge som borgere, der er omfattet af vaccinationstilbuddet efter gældende lovgivning.

Det foreslås derfor, at der i lovforslagets § 68 før nr. 1 indsættes to nye numre, hvor det i nr. 02 foreslås, at der i sundhedslovens kapitel 43 efter § 158 a indsættes en ny paragraf, hvorefter personer, der ikke har bopæl her i landet, under midlertidigt ophold og under en aktuel pandemi, kan gives adgang til vaccinationsydelse mod smitsomme sygdomme, og at sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke vaccinationer der er omfattet, herunder om, hvilke sygdomme der skal tilbydes vaccination mod, hvilke persongrupper der skal tilbydes vaccination på hvilke vilkår, og hvordan tilbud om vaccination gives.

Aktuelt er det hensigten med ændringen at fastsætte regler om adgang til vaccination mod covid-19, men ændringen giver også mulighed for at tilbyde vaccination mod andre smitsomme sygdomme, som måtte opstå og sprede sig som epidemier eller pandemier i fremtiden.

De personer, som vil kunne omfattes, er personer, som ikke i medfør af anden lovgivning har adgang til vaccination mod smitsomme sygdomme, f.eks. covid-19. Det er f.eks. visse diplomater, personer fra Færøerne og Grønland, hjemløse, uregistrerede migranter m.v., som ikke har adgang hertil i medfør af anden lovgivning. Der er hovedsageligt tale om personer, som opholder sig her i landet i længere tid, uden at blive folkeregistrerede i det Centrale Personregister (CPR), og som hverken er omfattet af EU-forordningen, Brexit-udtrædelsesaftalen eller Nordisk Konvention om Social Sikring.

Ændringen omfatter ikke personer, hvis eneste formål med opholdet i Danmark skønnes at være at modtage en vaccine mod smitsomme sygdomme, f.eks. covid-19.

Med ændringen vil vaccination mod covid-19 at blive tilbudt personer uden bopæl her i landet i den samme rækkefølge og på samme vilkår, som er fastsat af Sundhedsstyrelsen og beskrevet i retningslinjer for håndtering af vaccination mod covid-19, der omfatter personer med bopæl her i landet eller ret til vaccinationsydelser under ophold i Danmark i medfør af EU-retten eller internationale aftaler. Det betyder bl.a., at tilbuddet om vaccination er frivilligt og gratis.

I forhold til, hvordan tilbud om vaccination gives, gælder, at for personer over 18 år med bopæl i Danmark udsender Statens Serum Institut i dag invitation og påmindelser om covid-19-vacciner med hjemmel i bekendtgørelse nr. 2084 af 19. december 2020 om Statens Serum Instituts adgang til oplysninger i Det Danske Vaccinationsregister med henblik på at udsende invitationer og påmindelser om vaccination, når det er nødvendigt for at forebygge og inddæmme udbredelse af covid-19. Udsendelsen til de berørte borgere sker via digital post suppleret af fysisk breve for personer, som er undtaget fra digital post. Det Danske Vaccinationsregister (DDV) er baseret på, at oplysninger registreres på CPR-nummer.

Imidlertid har en del af de personer med midlertidigt ophold i Danmark, som er omfattet af forslaget om tilbud om vaccination, ikke et CPR-nummer. Nogle har eller får ved behov tildelt et såkaldt erstatnings-CPR-nummer. Disse kan dog ikke anvendes af DDV.

Efter det foreslåede nr. 02 bemyndiges sundhedsministeren endvidere til at fastsætte nærmere regler for, hvordan tilbud om vaccination, f.eks. invitation til og påmindelse om vaccination, gives til de personer, som omfattet af adgangen til under midlertidigt ophold at få vaccinationsydelser mod smitsomme sygdomme.

Herved vil det kunne fastsættes, at specifikke grupper af læger, f.eks. regionalt ansatte eller privat praktiserende læger eller speciallæger, kan visitere og invitere visse personer med midlertidigt ophold i Danmark til vaccination, f.eks. personer fra Grønland og Færøerne eller visse omfattede diplomater, eller at læger tilknyttet Kriminalforsorgen eller indkvarteringssteder for asylansøgere og udlændinge uden lovligt ophold kan gøre det samme for omfattede personer på disse lokationer, når visitation og indkaldelse ikke kan ske på vanlig vis via cpr-nummer og digital post. Eksemplerne er ikke udtømmende og hensigten med bestemmelsen er, at der kan fastsættes regler, der gør det praktisk muligt for sundhedsmyndighederne, evt. i samarbejde med øvrige relevante myndigheder at opnå kontakt til personer, som i henhold til den foreslåede bestemmelse har ret til tilbud om vaccination, med henblik på at visitere og invitere dem til vaccination i henhold til Sundhedsstyrelsens plan for udrulning af vaccinationsindsatsen.

Det er ikke muligt at kvantificere forslagets økonomiske konsekvenser på nuværende tidspunkt. Ændringsforslaget forventes at medføre begrænsede udgifter i forbindelse med visitation og indkaldelse af målgruppen, tildeling af vaccinedoser samt distribution, indgivelse og registrering heraf efter gældende retningslinjer. Sundhedsministeriet er sammen med de berørte ministerier i færd med at estimere et skøn herover.

Ændringsforslaget kan desuden potentielt medføre merudgifter for Kriminalforsorgen. De potentielle udgifter for Kriminalforsorgen vil primært knytte sig til allokering af personalemæssige ressourcer ifm. vaccination.